

"Ateitis"

366 W. Broadway, South Boston, Mass.

Utarinkas, Lapkričio (Nov.) 9 d. 1915.

Atsiunčiamieji Redakcijai rankraščiai turi būti su autoriaus parašu ir antraštu. Rankraščius Redakcija taisyti ir trumpina sulig savo nuožiuos. Netinkantieji spaudai smulkesnieji raštai (korespondencijos, eilės ir p.) naikinami ir autoriams negrąžinami.

"VISKAS ARBA NIEKO".

"Viskas arba nieko" — štai principas, kurio perdėm laikomasi visame mūsų visuomenės gyvenime. Kiekvienos srovės žmonės santykiuose su kitais (visuomenės reikaluose) stengiasi paimti viską arba nieką.

Štai turime draugiją. Joje priklauso įvairių pažiūrų žmonės, nes visi turi vienodą naudą. Bet kaip tik artinasi valdybos rinkimai — tai tie žmonės pasiskirsto į partijas: tautininkai sau, socialistai sau, katalikų klerikalai vėl sau. Prasideda agitacija, sau šalininkų jieškojimas ir kitos "partijos" žmonių niekinimas. Kiekviena "partija" deda visas pastangas, kad valdyboje būtų tik jų žmonės, o jeigu to neįstengia, tai kad bent turėtų absoliutę didžiumą.

Rinkimai arba balsavimas pasibaigė. Pasirodo, kad ištikrųjų viena kuri "partija" kitas arba kitą "į ožio ragą suvarė". Pergalėtojai džiaugiasi, dažnai iš "nuveiktųjų" tyčiojasi, o šie nuveiktieji pyksta ir dažnai visai iš draugijos išstoja.

Tokią tvarką mes turime daugelyje mažųjų — susisėlimo ir net dramos arba dailės bėparyviškųjų draugijų, tokia tvarka buvo pernai "visuotinių" arba "politiškųjų" seimų metu, tokia tvarka yra dar ir šiandien didžiausiose bėparyvėse mūsų organizacijose, k. a. TMD. ir SLA.

Bet prie ko šitokia tvarka

mus privedė? Atsakymas aiškus. Mūsų kolonijose dažnai turime vienoj vietoj po dvi—tris arba net ir daugiau sušėlimo draugijų, po tiek-pat chorų ir tt., — ir visos draugijos skursta, visi chorai turi tik po porą geresnių dainininkų, visi dramos rateliai tik po vieną antrą geresnį vaidintoją. Turime tris Lietuvos gėbėjimo fondus — ir visi apytuščiai. TMD. ir SLA., "partijoms" už valdybų vietas bekovojojant, pergyveno keletą tokių krizių, kad vos-vos išsilaikė, o dar ir dabar į normales plėtojimosi vėžes neįėję. Besiartinant gi naujiems seimams ir naujiems rinkimams, vėl jau girdėtis tiesoginė ir netiesioginė agitacija už vietas valdybose, vėl prasideda "kišimai kojos" kičiams ir savęs "ant parodos" statymas. Ir vis tai daroma po priedanga tos ar kitos srovės arba "partijos".

Pačioje srovių arba partijų kovoje už įtekmę draugijose mes nieko blogo nematome. Sakytume net, kad srovės arba partijos savo įtekmę turėtų net kiek galint stengtis išplėtoti. Bet dideliai kenksmingas dalykas, kuomet srovės arba partijos nori ir stengiasi ne sau prideramą įtekmę turėti, bet ant kitų viešpauti. Tai kenksmingoms darugijoms arba organizacijoms, kurių tikslas yra ne politika ir ne kokių ypatingų teorijų ar idejų skleidimas, bet medžiaginis susisėlimas arba bendrųjų dvasios kultūros reikalavimų patenkinimas (sceniškosios dailės d—jos, chorai ir kt.). Principas "viską arba nieką" — gal ir tik senovės puslaukinių žmonių gyvenime, bet visai netinka šiandien mūsų santikiams tvarkyti.

Mūsų draugijose ir apskritai viešame gyvenime,

kur tik eina kalba apie bendrą darbą, mes šiandien turėtume prisitaikyti ne absoliutaus viešpatavimo, bet proporcijos principo. Kas savo įnašomis arba pajėgomis daugiau prisideda prie bendrojo darbo atlikimo arba bendrojo tikslo atsiekimo, — tas ir daugiau įtekmės turi turėti to darbo organizavime.

KAIP MUSŲ DRAUGIJŲ GYVENIME PRITAİKINTI PROPORCIJOS PRINCIPĄ?

Proporcijos principą pritaikinti kasdieniame mūsų visuomenės gyvenime nėra taip sunku. Šveicarijaj ir Australijoj daugelyj vietų proporcijos sistema viešpatuoja perdėm — ir politikos rinkimuose, ir draugijiniame gyvenime. Parlamentų naminėje tvarkoje proporcijos principas priimta beveik perdėm. Daugelyje visuomenės organizacijų (pas svetimtaučius) proporcijos principas taipgi labai plačiai vartojama.

Paprastai daroma štai kaip. Kuomet ateina laikas rinkti draugijos valdybai arba kokiam nors visuomenės komitetui, tai pirmiausia slaptu balsavimu daroma nominacija. Tik čia nominuojama jau ne kuris nors asmuo — Jonas, Petras ar Rapolas, bet atskirų srovių arba partijų išstatytųjų kandidatų lakštai. Suskaičius balsus, pavizdžiui, pasirodo, kad už socialistų kandidatų lakštą balsų paduota 60, už tautininkų taipgi 60, už katalikų klerikalus 40 ir už bėparyviškųjų kandidatų sąrašą — taipgi 40. Iš viso paduota 200 balsų. Tuo tarpu komitetas arba valdyba renkama iš 10 žmonių, t. y. kiekvieni 20 balsuotojų išsirenka komitetan po vieną savo atstovą. Taipgi jau nominacijoj partijų vieta

visiškai ir galutinai paaiškėja. Sulig mūsų paimto pavizdžio, tokiam komitete socialistai, gavę 60 balsų, turėtų 3 savo narius, tautininkai taipgi 3, o katalikų klerikalai ir bėparyviškieji po 2. Dabar jau lieka tik galutinai nuskirti kandidatus, ką atlieka patys tų srovių ar partijų nariai. Proporcionalės rinkimų sistemos yra dar truputį ir kitokių būdų (nominuojama vien tik partija, visai be kandidatų vardų, partijų pastatytus kandidatus visas susirinkimas dar turi kartą patvirtinti ir tt.), bet šis budas mums išrodo lengviausias ir mūsų sąlygoms tinkamiausias. Su taip vadinamais "lyčniaisais" balsais daroma kaip paprastai visur priimta: pav., jeigu vienam atstovui išrinkti reikia 20 balsų, o viena partija gauna 25 balsus, o kita 35 (vadinasi, abidvi daugiau, negu reikia vienam, bet mažiau, negu dviem), tai pirmoji turi pasitenkinti 1 atstovu, o antroji gauna 2. "Lyčniesiems" balsams pasidalinus po lygiai — traukiama burtai.

Jeigu mūsų draugijos bei organizacijos šį proporcijos principą priimtų savo tvarkymosi pamatant, tai nėra abejonės, kad daugelis mūsų vaidų turėtų pranykti. Tuokart kiekviena srovė bei partija galėtų agituoti už save kiek norėtų, bet valdyme visuomet ji turėtų įtekmės tik tiek, kiek ir pačioje draugijoje, ir negalėtų nei ant kitų "bosauti", neireikėtų jai bijotis kitų srovių vergijos.

Žinoma, ir čia dar gali įvairių nesupratimų iškilti. Bet vistik, rodos, būtų pakenčiamesnės sugyvenimo sąlygos.

NEUŽMIRŠKITE NUKENTĖJUSIŲ NUO KARĖS.

Iš laikraščių.

Kam nauji įtafinėjimai.

VIENYBĖ LIETUVNINKŲ Nr. 44, paminėjusi mūsų straipsnį "At." Nr. 49 del politikos klausimo, cituoja mūsų žodžius apie Dr. Gaigalaičio brošiūrą "Die litauisch-baltische Frage", bet pasakya, kad Dr. G. savo brošiūroje "aiškiai ir griežtai pabrėžia, kaip Prūsų lietuviai prie autonomiškosios Lietuvos prisidėti nemanor ir neprisidėtų net ir tuomet, jeigu Didžioji Lietuva tokią autonomiją turėtų po Vokietijos globa."

Čia "V. L." iš savo pusės deda štai kokią pastabą:

"Čia pasakya gana aiškiai. Sulig prūsų lietuvių atstovo išėitų, kad Lietuva turi būti Vokietija ir daugiau nieko. Su tuomi neivienas lietuvis geidziantis savo tėvynę gero, negali sutikti. Kuomet mes rašėme apie Prūsų lietuvių daugiausiai remdamiesi to pačio Gaigalaičio laiškais rašytai į mus ir į p. Rimką ir jais neužsitikėjome, tai susilaukėme draugiško pabarimo iš pačios "Ateities". Dabargi pati "Ateitis" faktais priparodė, kad neužsitikėti mes turime didelį pamatą.

Po to kas toje brošiūroje rašoma, negalima užsitikėti p. Gaigalaičiui aukų dalinimo klausime. Jei Gaigalaitis geidžia, kad Lietuva taptų Vokietijos dalimi, tai su lietuvių aukomis, jis, be abejojimo, irgi ne kitaip pasielgtų — tos aukos irgi taptų Vokietijos "dalimi."

Kas norima tuomi atsiekti? Nes nei iš mūsų trumpo formulavimo, nei iš pačių Dr. Gaigalaičio žodžių visai "neišeina", "kad Lietuva turėtų būti Vokietija ir daugiau nieko". Priešingai, Dr. G. savo brošiūroje karščiausiai vokiečiams prirodinėja, kad Didž. Lietuva, jeigu ją vokiečiai užkariautų, visai neturėtų būti prie Vokietijos prijungiamas, bet iš jos turėtų būti suverta pilnai autonomiška valstybė, su Vokietija surišta vien mūtų siena. Apie Prūsų lietuvius ten Dr. G. kalba tik ramindamas vokiečius, kad jie tokios lietuviškos valstybės perdaug nebijotų. Žodis į žodį ten taip pasakya:

"Baimė, kad Prūsų lietuviai tokiai valstybei nepanorėtų prisiglausti — yra visai be pamato. Prūsų lietuviai — tai yra

aišku kiekvienam, kas tik juos pažįsta — neturi nei mažiausio noro priklausyti kitai kokiai nors valdžiai, išskiriant prusiškai-vokišką. Jie gyvena laimingai, yra dėkingi už naudingą Prūsų valstybės globą ir niekuomet nenorės dabartinę, augštai išsiplėtojusią ekonominę gerovę išmainyti į abejotinos vertės ateitį... Taip-pat ir ateityje, jeigu šale Prūsų Lietuvos rubežių susitvertų lietuviška valstybė, visai negalima manyti (daleisti), kad imtų plėtotis kokie nors vokiečių reikalams negeistini siekimai" (cituota pagal "Jaun. Liet." balandžio Nr. 1915).

Taigi iš šių žodžių "išeina" ne tai, kad Lietuva norėtų būti Vokietija, "ir daugiau nieko", o vien tai, kad Prūsų lietuviai nemanor prisidėti prie autonomiškos Didž. Lietuvos ir geidžia ir toliau pasilikti Rytų Prūsų dalimi. Be abejonės, šis Prūsų lietuvių geidimas mums negali būti malonus ir mes turime dėti visas pastangas, kad jų minios taipgi autonomiškos Lietuvos panorėtų. Bet iš to dar visai "neišeina", kad delei to net Lietuvos šėlimo klausime Prūsų lietuviams mes nei kiek negalėtume nepasitikėti. Skirkime politiką nuo šėlimo ir nepilkime aliejaus į ugnį!

Kaip išvengti "polemikų"?

KOVA Nr. 45 duoda neblogą receptą tokiuose atsitikimuose, kuomet kas nors užpuola ant kokio žmogaus ar įstaigos, prikišdamas jiems įvairius prasižen gimus. Ji rašo:

"Mums rodos, tokiuose atsitikimuose būtų neblogas šitoks planas. Kada vienas nori laikraštį užpulti ant kito, tegul patė pasiūnčia užsiuolamamjam savo straipsnį, kad anas padarytų savo prierasą; jeigu pirmasis neužganėdintas tuo prierasu, gali nuo savęs pridėti kitą prierasą ir sugrąžinti savo oponentui, kad vėl galėtų pasiaiškinti. Gerai išsišėkėjus, gal nei vienas nei kitas nenorėtų kreiptis į laikraščius įdėvių nesuapratimams išrišti. Nes pamatytu, kad lazda turi du galus, ir jeigu aš tau vienu suduosiu, tai tu man gali užduoti kitu.

Bet praktikon tas vargu bėvykys. Visados rasis polemizantų, kurie manys, kad lazda turi vieną galą ir kad tuo galu galima užduoti tik "jam", nesitiktink gaut "rešto" iš jo."

Pastaba visai vietoje. Tik mes manytume, kad panašiuose atsi-

A. Rimka. DELKO PRUSŲ LIETUVIAI "SUVOKIETĖJĖ".

2. 1709/11 metų maras ir kolonizacijos pradžia.

1709/11 metų maras. O ko nepajiegė vokiečių ponai, tai atliko 1709/11 metų maras. "Įvairios vietos, kuriose pirmiausia net perdaug žmonių buvo, dabar taip tuščios, kad puikiausios ir derlingiausios dirvos dykynais pavirto."

Pačiam marui dirvą prirengė 1708/9 m. žiemos šalčiai, kurie išgadino daug javų. Vasarą likusieji javai pabrango ir tuos pačius pirkliai ir dvarininkai išvežė kitur. Prasidėjo badas. Tuo tarpu iš Lenkijos užėjo maro liga ir 1709 m. apie Kalėdas pradėjo žmonės kristi kaip musės. Maras siautė ne tik Lietuvoje, bet ir kitur, vienok čia daugiausia aukų nusinėšė. Viena delto, kad Lietuvos gyventojai daugiau buvo ponų nuvarginti ir daugiau badavo, antara — lietuviai gyveno susi-

spaudę sodžiuose ir, žinoma, ypač tais laikais jokių higienos reikalavimų nepažino. Pavizdžiui, numirusiųjų drabužius ir kt. pasilikę emė nešioti. Užtat nenuostabu, kad kituose kraštuose maras buvo tik vieneris metus, o Lietuvon vėl sugrižo 1710 m. vasarą ir dar pasukui 1711 metais. Krito ne tik žmonės, bet ir gyvuliai. Bet Skalweit'is savo studijoj teisingai pastebi: "Nekuomet maras nebutų galėjęs taip išsiplėtoti, jeigu valdžia nebutų buvusi dezorganizuota. Lygiai tuomet, kuomet buvo daugiausia reikalavimų, valdžia pasirodė su visu savo menkumu bei netikumu. Pirmiau mažai žmonės iščiulpta, o dabar neįstengta jiems" padėti. 1711 m. komisija taip parėmė valdžios neveiklumą maro metu: 1) nebuvo grūdų sampilo, 2) nebuvo pinigų, 3) nebuvo galima gauti kredito. Kuomet gi galų gale maro kovai buvo gauta pinigų iš Berlyno, tai maro baisenybės buvo jau praėjusios. (Skalweit).

Tais laikais Lietuvon atkreipė savo akį karalius Fr. Vilius I. Iš jo darbų reikia spręsti, kad tai buvo rupes tingas ukininkas, bet drauge ir gudrus politikas. Jis matė derlingus Lietuvos laukus ir sodžius, kurie buvo nuvarginti ir apleisti, ir rūpėjo jam iš tų vietų naudoti turėti. Delto visokiais budais viliojo čia ateivius kolonistus ir juos kurdė. 1736 m. Lietuvoje gyveno beveik pusketvirto tukstančio kolonistų šėimų — daugiausia zambrai (zalsburgiečių, taipgi šveicarų, francuzų ir kt.). Čia reikia dar turėti omenyje, kad daugybė tų kolonistų tuoj atkeliavę išmirė dėl įvairių ligų ir tt., kiti sugrižo arba išbėgiojo svetur. Pinigų taipgi buvo daugybės išleista. Kaip Fr. Vilius rūpinosi ukio reikalais, rodo daugybė jo reskriptų ir įvairių įsakymų, kurie paliečia įvairiausias ukio reikalus, pradedant nuo amatų, gyvulių auginimo, žėmės dirbimo budų, ligi žuvininkavimmo, net laukinių paukščių ir tt. Buvo stengiama komi-

sijos ir turėjo būti renkama ir jami siunčiama žinios, kaip kurie kolonistai ar vietiniai žmonės ukininkauja ir tt. Delei to iš tų laikų mes turime smulkių žinių, kiek kokiam kaime buvo "gerų ukininkų ir kiek blogų", ir tai suskirstyta pagal tautų.

Bet kad savo kolonizacijos darbe Fr. Vilius ypač vadovosi politika ir tai politika prieš lietuvius, taipgi aišku. Jau išsyk jis paliepia kolonistus kurdinti ne atskirai, bet kaimais pagal tautų" (Beheim). Toliau gina lietuviams nešioti jų priprastus rubus, griežtai draudžia žemę arti lietuviškais arklais ir verčia vartoti vokiškus plugus, nežiurint, kad tie plugai vietos dirvos visai netiko. Tiesa, šitai galima dar aiškinti, kad Vilius I. buvo įsitikinęs, jog tais plugais žemę dirbant geriau dirvos derėšiančios. Bet karaliaus šališkumas jau ir čia pasirodė. Ne tik lietuviai, bet ir atėjūnai kolonistai vokiško žėmės dirbimo budo nenorėjo prisieinti, ir pasi-

slėpę naktimis arė senovės lietuvių budu. Karaliaus buvo įsakya tokius "nusikal tėlius" bausti. 1731 m. karaliui buvo pranešta, kad 162 ukiniku griežtai atsiskak "vokiškai" žemę dirbti. Jų tarpe buvę vokiečių, šveicarų ir lietuvių. Karalius paliepė vokiečius ir šveicarus nubausti po 14 dienų prievartos darbų, o lietuvius rykštėmis išplakti ir kalėjime arba tvirtovėje uždaryti (Skalweit).

Taip-pat alus daryti buvo leidžiama atėjūnams, bet draudžiama lietuviams. Bet labiausia karaliaus neapykantą prieš lietuvius apsiėreiskė pačioje kolonizacijoje. Juk kolonistų buvo pilna, jei ne čia-pat Prūsų Lietuvoje, tai kaimyniškuose gretimuose žemaičiuose ir Didž. Lietuvoje. Tų laikų valdžios dokumentai rodo, kad iš Didž. ir Mažosios Lietuvos lietuvių buvo daug tokių, kurie norėjo apleistųjų vietų užimti. Jiems būtų nereikėję nei dešimtos dalies tų pašalpų nei išlaidų kelionėms, kiek buvo išleista

partraukiant šveicarus, francuzus ar zambrus. Be to, lietuviai buvo pripratę prie vietos oro ir visų kitų gyvenimo sąlygų. Vienok karalius Vilius I. nei girdėti nenorėjo apie lietuvių kolonizavimą, visokiais budais viliojo Lietuvon svetimtaučius ir sodino tarp lietuvių. 1731 m. ponams įsako visus prusus (ir lietuvius) nuomininkus pavaryti, o jų vietoje vokiečius paimti. Kuomet gi nežiurint į visokias priemones vokiečių kiek reikiant nebuvo visiems ukiams paimti, tai iš piktumo rašo, kad jisai "mieliau patsai paimsiąs smaluotą nuodėgų ir padėgsiąs visus dvarus ir sodžius", negu leisiąs juos paimti ir valdyti prusus ar lietuviams, drauge gi valdininkams prigrasina, kad "jeigu kur bus vietoje prūsų nevokiečiai, tai aš pakarsiu prezidentą, kameras ir visus".

Bet labiausia karalius nekentęs žemaičių, kurie stipriau negu Prūsų lietuviai laikėsi savo senovės pa-

ik juos
žiausio
kokiai
prusiš-
laimin-
audinga
niekuo-
augstai
gerove
rtės at-
e, jeigu
ežių su-
ybė, vi-
aleisti),
nors vo-
tini sie-
"Jaun-
5).
sina" ne
buti Vo-
ieko", o
viai ne-
onomiš-
sidžia ir
usu da-
rusy lie-
gal bu-
me dė-
minio
Lietuvos
ar visie-
net Lie-
Prusų
egalėtu-
me poli-
spilkinė

Redakcijos turėtų
mūsų matuoti ne tik "kie-
noms" atsiunčiamus raštus iš
bet ir savuosius — bent
atsitikimuose, kur pa-
gama kitų žmonių ar įstaigų
arba geras vardas, priki-
jams kokius nors neetiškus
ar p. veikimus. "Ateities" Re-
dakcija nuo šiol stengsis šio
principo laikytis.

Nepatiko "cigarų politika".
LAISVĖI ir KOVAI labai ne-
patiko mūsų išreikštos pastabos
"Darbininkų Balsu" sustoji-
ma. Nepatiko jiems du dalykai:
kad mes tenai išreiškėme, jog
kitų priežasčių, "aidoblistų"
mūsų atsirado dar ir del to,
kad "mes paskendę savitarpin-
uose kivirčiuose ir tikrai lietu-
vijoje cigarų politikoje", pri-
kramai nepatenkime darbo
monių reikalų ir todėl dalis jų,
pagalėdama pakęsti "to mūsų
šaltumo ir nesirupinimo
šiaisiais darbo žmonių reika-
m", įieskojo suraminimo sin-
dikalizme.

KOVA Nr. 45 j tai štai ką pa-
neto:
"Uždėjus aukso vainiką tiems
Baltimorės "aidoblistams", "At-
teities" primeta lietuviams socia-
listams liaudies reikalų nežinojimą,
jais nesirupinimą ir "cigarų
politika". Šičia "Ateities" prime-
ma socialistams ydas, kurios, pa-
geriausiai užsitarinavimą, pri-
mų tautininkams repub-
likoms ir demokratams, kurie
cigarus ir alų, kaip jau vi-
soms žinoma, neretai atiduoda
nuo balsus už tasias partijas."

LAISVĖ Nr. 88 dar rustėnes:
"Ateitis", j kurią dalis socia-
listų šiuo tarpu žiuri gana malo-
nom akim, pradeda juo toliau,
da labiau rašinėti didžiausių ne-
dmonių apie lietuvių socialis-
tus. Taip ji sako: "mes pasken-
dę savitarpiniuose kivirčiuose
ir tikrai lietuviškoje cigarų po-
litikoje".

Galima nuraminti tą įsikar-
šavusį laikraštį. Socialistai
niekuomet nieko bendro neturė-
su cigarų politika. Jie, socia-
listai, neatsako už tą cigarų
politika, kurią veda daugelis pi-
niečių klubų. Tie klubai tai vis
katalikiškai-katalikiški. Apie tos
pilies klubų politika ponas
"Ateities" redaktorius gali pasi-
krauti Bostono Lietuvių Ukėsų
klube, kur yra pusėtinai daug
cigarininkų. Ot j tos rūšies
politiką-politikėlę lai ir kreipia
savo kritika "Ateities" redakci-
ja.

primdavę. Kryžiuočiai,
kaip žinoma, norėdami at-
skirti Prusų Lietuvą nuo
Didž. Lietuvos, paliko ir ne-
lietė daugiau kaip 20 mylių
pločio miškų. Karalius Vi-
lilms I. tokios "sienos" reikalą
taipgi suprato, tik jis ją da-
rė ne iš miškų, bet paliepė
ypač vokiečius sodinti pa-
sienyje, o lietuvius, "ypač
katalikų tikybos", iš tų vie-
ty stengtis išstumti Prusų
gilumon. Tai reikalinga
buve, viena, delto, kad Didž.
Lietuvos lietuviams būtų
sunkiau su Prusų lietuviams
spisiseikti, antra, karalius
tikėjosi kad pasienyje buda-
mi vokiečiai geriau padės
valdininkams gaudyti dva-
rų pabėgėlius baudžiamuni-
kus, kuriuos buk lietuviai
nuo valdininkų slėpdavę ir
padėdavę pabėgti Lenkijon
tiek ateivių kolonistų, kad
jiems gerų o liuosų ukių ne-
užteko, tai imta iš seno gy-
venantįs lietuvių ukininkai
spausti taip, kad likdavę tik
kampininkais bežemiais, o
jų ukių atitekdavę atei-
viams vokiečiams, o reikiant
ir "be jokių ceremonijų"

Lietuviai socialistai daug da-
giau kaip kita kuri nors lietuvių
sriovė stengiasi supažindinti lie-
tuvius su Amerikos politika....
Ir ta politika nieko bendro su ci-
garine politika neturi....

Ir nežinok tu man "Ateities"
redakcijai, kad tame aidoblistų
lizde, Baltimorėj, tuli jų vadai
pasinėrę cigarinėj politikoje, o
visi kiti buvo lietuviškų tauti-
ninkų uodegomis ir net sėbravo-
si su klerikalais.

Mes iš savo pusės turime štai
ką pasakyti. — Gerai gyventi
žmonėms, kurie savo veikimu ir
pačiais savimi yra pilnai pasiten-
kinę ir nei ydų, ne jokių truku-
mų pas save visai nemato. Mes
prie tų savimi pasitenkinusių
žmonių nepriklausome, o kituo-
se stengiamies pamatyti ne vien
blogasias, bet ir gerasias puses.

Ar gali "Laisvė" ir "Kova", ran-
kas ar krutinės padėjusios, pa-
sakyti, kad visi tie žmonės, ku-
rie kas savaitė iš savo menko
uždarbio dėjo po 50c, \$1.00 ir
daugiau "Darb. B." palaikyti, —
buvo ir yra vien veidmainiai-po-
litikieriai? Ar taip pasišvesti ga-
lima neturint idejų? Kad socia-
listai rupinasi politika — tai ge-
rai. Bet ir vėl: ar jau išskry-
jų socialistuose "cigarų politi-
kos" visai nėra ("cigarų politi-
ka" mes vadiname ne vien par-
davinėjimą balsu, bet nesirupi-
nimą arba labai paviršutinį inter-
resavimąsi politikos ir visuome-
nės reikalais)? Kas, kad ne
"cigarų politikos" vaisiai apsi-
reikšė S. Sąjungoje, kuomet ėjo
balsavimai del prisidėjimo prie
Socialis Party, naujosios konsti-
tucijos, referendumo ir kt? Ar
ne del "cigarų politikos" (t. y.
politisko ir visuomeniško nesusi-
pratimo) sąjungiečiuose sau li-
dą susisukęs "mockizmas" ir
"kun. Bimbo"? Kas bendro yra
tarp Džian Bambos, Mockaus
bei "kun. Bimbos" iš vienos pu-
sės ir socializmo iš kitos, jeigu
"su cigarų politika" "nieko bend-
ro neturinčių" daugelis socia-
listų — sąjungiečių tais dalykais
taip labai rupinasi?

Štai klausimai, j kuriuos "Ko-
vai" ir "Laisvė" reikėjo pir-
miau atsakyti, negu sakyti, buk
mes rašą "didžiausias nesąmones
apie socialistus".

O ką del tų "piličių klubų",
ir "Laisvės" dar specialj nurody-
mą j Bostono Lietuvių Ukėsų
klubą, tai mes galime tik pasa-
kyti, kad jeigu kur tie klubai
"cigarų politiką" varo, tai juos
toji kritika ir pakliudo. Bosto-
no gi ukėsų klube mes tyčia tei-

lietuvių ukininkų žemė bu-
davusi atimama (Horn, pa-
lygink apie tą-pat dalyką
Skalweit'o, Beheim'o, ir kit.
žinias).

Ateiviams kolonistams bu-
davo duodama visokių pri-
vilegijų. Bet kad jie tomis
privilegijomis nesidžiaugė
ir kad jų gyvenimas nebuvo
geriausias, tai rodo jų pabė-
gėlių skaičius atgal ir j kitus
kraštus. Prieidav ir ligi
atvirų sukilimų, kuriems
malšinti buvo kviečiama ka-
reivių buriai. Net karaliui
prisiekti kolonistai vokie-
čiai nenorėdavo, o dažnai ir
griežtai atsisakydavo, rei-
kalausdami gražinti juos at-
gal. 1733 metais Dinglau-
kuose tęsėsi net ilgos dery-
bos tarp valdininkų ir kolo-
nistų vokiečių (zalcburgie-
čių), kurie nenorėjo prisie-
kti ir savo nenorą visų var-
du vienas šitaip parėmė: 1)
Lietuvoje yra daug šventos
dienos lauzytojų (Sonntags-
schander), kurie sekma-
dienį malkas veža, o tai
Dievo griežtai užginta; 2)
lietuvių "perdaug" spau-
džiami ir "jau perdažnai"

plakami su "pastrankomis"
(tam tikrai sutaisytos ry-
kštės, kad daugiau įskau-
dintų) ir neilgai truks, kad
ir su mumis taip ims elgtis.
Kuomet gi valdžios komisi-
jos atstovai paaiškino, kad
taip elgiamasi tik su "pik-
tais" ir prasikalėliais, tai
tas-pats žmogus atkirtė:
"ja, ja, karalius nori mus
perdaug spausti, tik ačiu
Dievui, kad mes dar galime
apsiginti" (Beheim). Iš šio
to jau matyti, koksai buvo
tų laikų lietuvių gyvenimas,
jeigu jau net ateiviams pasi-
rodė jie "perdažnai" plaka-
mi ir perdaug spaudžiami.
(Dar bus).

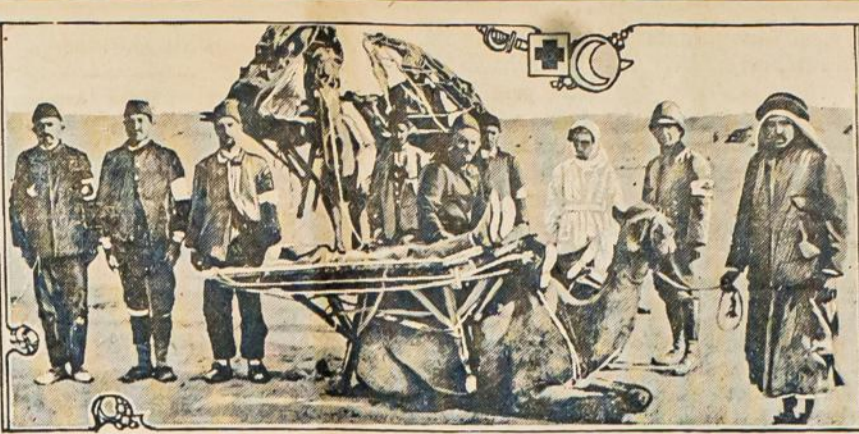

Photo by American Press Association.
Turkai rengia Raudonojo Kryžiaus burį. Viskas kraujama ant verbliudų.

Laiškas iš Londono.

Mums rašo:
"Londone naktimis visur tam-
su ir zepelinai (šiepalinai mes
juos vadiname) mus tankiai gas-
dina ir daug iškados (nuosto-
lių) daro. Vieną sykį ant Bi-
shopsgate, kur "žiurkinė" — la-
bai daug iškados padarė. Ypač
netoli Liverpool Street Dypo
(stoties) daug bombų krito. Pas-
kutiniu laiku ir ant mūsų gatvės,
netoli Shoreditch bažnyčios, te-
ko zepelinus pamatyti. Bet
bombų nemetė. Turbut todėl,
kad pradėjo j juos iš kanuolių
šaudyti ir netrukus jų jau ne-
buvo matyti. Jūs ten Amerikoje
esate nors tiek laimingi, kad jūs
sau ramiai gyvenate: niekas ju-
sų negąsdina, nežudo.

Darbai pas mus eina "šva-
kai". Aš jau šeši mėnesiai įies-
kau si veltui darbą. Vaikai —
nežinau jau nuo kada, nedirba.
Išsimaityti reikia.... Aš darbo
netekau todėl, kad, kaip žinai,
mano gavneris (bosas) buvo vo-
kietis ir turėjo išsinesdinti iš
Londono. Šopą uždarė, mes
visi darbininkai, apie 70, nete-
kom darbo. Vargas, didelis var-
gas. Neuzilgo ketiname atida-
ryti keptuvę, vardas jos "Ukė".
"Biruta" visai neina, tai ką, sa-
kom, ilgai bekalysyti kun. Ma-
tulaičio; prie ko jisai mus prive-
dė? Taigi mes "bedieviai" (kun.
Matulaitis mus taip vadina) su-
tarėm sutverti savo darbinin-
kišką keptuvę. Kun. Matulaitis
mat geras patolei, pakol sau už-
sidaręs snaudžia, kaip tik pra-
bunda tuojais ir — pradeda ko-
šę virti. Vis-gi, kaip aš dabar
matau, tamsus jis žmogelis tas
mūsų prabaščius. Niekus pliau-
kia, niekus daro, todėl ir "Bir-
uta" pakriko. "Nusususio jaučio
niekai ir štekas."

SUSIZINIJIMAS SU BELAISVIAIS.

"Laisvė" patyrė, kad "susizi-
noti su nelaisviais esančiais Vo-
kietijoje galima, nors ir nebutų

plakami su "pastrankomis"
(tam tikrai sutaisytos ry-
kštės, kad daugiau įskau-
dintų) ir neilgai truks, kad
ir su mumis taip ims elgtis.
Kuomet gi valdžios komisi-
jos atstovai paaiškino, kad
taip elgiamasi tik su "pik-
tais" ir prasikalėliais, tai
tas-pats žmogus atkirtė:
"ja, ja, karalius nori mus
perdaug spausti, tik ačiu
Dievui, kad mes dar galime
apsiginti" (Beheim). Iš šio
to jau matyti, koksai buvo
tų laikų lietuvių gyvenimas,
jeigu jau net ateiviams pasi-
rodė jie "perdažnai" plaka-
mi ir perdaug spaudžiami.
(Dar bus).

Ivairios žinios.

**STREIKININKAI SUAR-
DĖ KARUS IR APKULĖ
STREIKLAUZIUS.**

Wilkes Barre, Pa. — Šio
miesto Railway Co. lapkričio
3 d. pasiryžo pradėti darbą
ant gatvekarių gelžkelių,
kurie jau trečia savaitė kaip
ilsisi. Beveik visi — 335 —
tos kompanijos darbininkai
trįs savaitės atgal sustreika-
vo del to, kad darbdaviai
atsisakė išpildyti darbinin-
kų reikalavimus. Kompa-
nija pasiryžo pradėti darba-
šiuo budu: išrinko apie tu-
ziną senų gatvekarių, prist-
atė prie jų 300 streiklau-
žių, kuriems paliepė nuva-
žiuoti ligi gelžkelių galo ir
sugrįžti ant Public Square.
Streikininkai suprato, kad
kompanija nori pradėti va-
ryti darbą su streiklaužių
pagalba, todėl jie užpuolė
ant streiklaužių, apkulė juos
ir suardė tuos gatvekarius,
prie kurių jie buvo pristaty-
ti. Žinoma, visa tai negalė-
jo būti atlikta, kad nebutų
pranešta policijai. Iš pra-
džių policijai nekaip sekėsi
nuraminti įpykusius strei-
kininkus, kurie buvo gero-
kai įsikarščiavę ir nenorėjo
ant pirmo paliepimo grįžti
namo. Pilna tvarka tapo
įvykdinta tik apie vakarą.

**STREIKININKAI ATME-
TĖ KOMPANIJOS PA-
SULIJIMĄ.**

Pittsburg, Pa. — Visos
pastangos sutaikyti strei-
kuojančius darbininkus, ku-
rie dirbo 12-colinių kanuolių
bombų skyriuje, su Westing-
house Machine Co. pasili-
ko be jokių pasekmių.

Ligi šiol streikavo tik vie-
ni paminėto skyriaus darbi-
ninkai ir manė priversti
kompaniją išpildyti jų rei-
kalavimus, bet dabar, ma-
tydami, kad nieko negali
laimėti, sumanė pakviesti
pagalbon ir kitus darbinin-
kus — butent tos pačios
dirbtuvės skyriaus (kuria-
me dirba amuniciją) maši-
nistus ir Westinhouse E-
lectric and Manufacturing
Co. darbininkus, kurie taipgi
gamina karei reikalini-
gus daiktus.

**PLENUOJA MOTINYS-
TĖS STREIKĄ.**

Chicago, Ill. — Jeigu po-
nios Sara Bar Field sumany-
mas bus priimtas, tai visose
valstybėse, kuriose moteris
dar neturi lygių balsavimo
teisių, bus apskelbtas "mo-
tinstės streikas". Taip
maž-daug išsireiškė ponia
Field, kuri atvažiavo su au-
tomobiliu iš Francisko į
Chicago, o iš čia važiuos į
Washingtoną. Toliau ji
štai ką pasakė:

"Aš pažįstu kaikurias mo-
teris, kurios atsisakė nuo
motinstės privilegijų ir

met streikininkų minia už-
puolė ant streiklaužių.
Beveik kiekvienas streik-
laužis gavo savo da-
lį: vienam plyta arba ak-
meniu perskėlė galvą, an-
tram numušė ranką, tre-
čiam koją ir t. p. Idant
panašus dalykai daugiau ne-
atsikartotų, miesto majorui
Kosek pareikalavus, kompa-
nijos viršininkai įsakė
streiklaužiams gabenti ga-
tvekarius atgal į daržinę.
Prie streiklaužių kvatierių
gi tapo pastatyta sargyba.
Ir vėl viešpatauja pilna ra-
mybė. Darbdaviai mąsto,
koku budu galima būtų pri-
versti darbininkus grįžti
prie darbo senomis sąlygo-
mis, o darbininkai — kaip
streiką laimėti.

met streikininkų minia už-
puolė ant streiklaužių.
Beveik kiekvienas streik-
laužis gavo savo da-
lį: vienam plyta arba ak-
meniu perskėlė galvą, an-
tram numušė ranką, tre-
čiam koją ir t. p. Idant
panašus dalykai daugiau ne-
atsikartotų, miesto majorui
Kosek pareikalavus, kompa-
nijos viršininkai įsakė
streiklaužiams gabenti ga-
tvekarius atgal į daržinę.
Prie streiklaužių kvatierių
gi tapo pastatyta sargyba.
Ir vėl viešpatauja pilna ra-
mybė. Darbdaviai mąsto,
koku budu galima būtų pri-
versti darbininkus grįžti
prie darbo senomis sąlygo-
mis, o darbininkai — kaip
streiką laimėti.

Šitie faktai savaime esą
geriausiu paliudyjimui, jog
Europos valdžių atstovai
diskusuoja taikos reikalus.
Taikos reikalų diskusijos
yra vedamos visiškoj pa-
slyptyj ir todėl oficialiai
buvo užginčyta, buk apie
taiką nei viena valstybė nei
negalvoja. Sakoma, kad
nei viena pusė dar nėra
pasiryžus prisipažinti, jog
sutiktų pradėti taikos ta-
rybas.

Prezidentas Wilsonas ir
artimiausi jo patarėjai la-
bai atidžiai seka Europos
diplomatų žingsnius ir žiuri,
ką jie veikia.

Vietos žinios.

S. Bostoniečių pramogos.
Lapkričio 5 d. lietuvių sve-
ainėj buvo "Gabijos" vaka-
ras. Vaidinta "Ekspropria-
orius". Veikalo turinys vi-
siems žinomas, todėl nėra
reikalo apie jį minėti. Apie
špildymą — jeigu pirmuo-
ju aktu būtų pabaigta, tai
viskas būtų buvę puikiai.
Antrame akte išėjusi Tur-
čiaus šeimyna truputį upą
pagadino, nes patsai Turčius
ir jo žentas, pirmusyk buda-
ni scenoje, matyti, nedrįso
vaidinti. Reikia tikėtis, kad
antrąkart bus drąsesni. Pat-
sai Kazabuckis kaikada savo
balsu išrodė ne 50 metų sen-
bernis, bet jaunas vaikin-
kas, nors visas apsiėjimas bu-
vo tikro senbernio. Bet vis
tai mažmožiai. Tik lauksi-
ventų ir įsitaisytų geresnių
dekoracijų. Tai turėtų at-
siminti ir publika, ir trupu-
tį daugiau pradėti lankyti
"Gabijos" vakarus, nes de-
koracijos kaštuoja pinigų,

laikysis tol, kol negaus lygių
balsavimo teisių. Ir aš ne-
peikiu jų. Labai malonu
yra turėti vaikų, nes aš pati
turiu vaikištį ir mergaitę,
kurie yra mano gyvenimo
džiaugsmu. Bet lygių
balsavimo teisių reikalas
pastumėjo daugelį moterų
prie didelių pasiaukojimų."
AMERIKOS PASIUNTI-
NYS SUGRĮZTA.

Washington, D. C. —
Jungtinių Amerikos Val-
stybių pasiuntinys Belgijo-
je, Brand Whitlock, prane-
šė kabeliu valstybės dep-
partamentui, jog jis ren-
giasi sugrįžti namo ant va-
kacijų delei silpnos sveika-
tos.

Washington, D. C. — Ne-
žiurint to, kad apie pustuzi-
snis Europos sostinių — iš-
skyrus Petrogradą — ofi-
cialiai užginčijo tas žinias,
kurios paskelbė, buk esą
daromi taikos plenai, Wa-
shingtono diplomatai vienok
yra įsitikinę, jog prisiartina
svarbus momentas. Iš Lon-
dono, Berlino, Paryžiaus,
Rymo ir Vienos neseniai
oficialiai buvo pranešta, jog
apie taiką nebus kalbama,
kol priešas nebus sutriu-
škintas.

Šitie faktai savaime esą
geriausiu paliudyjimui, jog
Europos valdžių atstovai
diskusuoja taikos reikalus.
Taikos reikalų diskusijos
yra vedamos visiškoj pa-
slyptyj ir todėl oficialiai
buvo užginčyta, buk apie
taiką nei viena valstybė nei
negalvoja. Sakoma, kad
nei viena pusė dar nėra
pasiryžus prisipažinti, jog
sutiktų pradėti taikos ta-
rybas.

Prezidentas Wilsonas ir
artimiausi jo patarėjai la-
bai atidžiai seka Europos
diplomatų žingsnius ir žiuri,
ką jie veikia.

S. Bostoniečių pramogos.
Lapkričio 5 d. lietuvių sve-
ainėj buvo "Gabijos" vaka-
ras. Vaidinta "Ekspropria-
orius". Veikalo turinys vi-
siems žinomas, todėl nėra
reikalo apie jį minėti. Apie
špildymą — jeigu pirmuo-
ju aktu būtų pabaigta, tai
viskas būtų buvę puikiai.
Antrame akte išėjusi Tur-
čiaus šeimyna truputį upą
pagadino, nes patsai Turčius
ir jo žentas, pirmusyk buda-
ni scenoje, matyti, nedrįso
vaidinti. Reikia tikėtis, kad
antrąkart bus drąsesni. Pat-
sai Kazabuckis kaikada savo
balsu išrodė ne 50 metų sen-
bernis, bet jaunas vaikin-
kas, nors visas apsiėjimas bu-
vo tikro senbernio. Bet vis
tai mažmožiai. Tik lauksi-
ventų ir įsitaisytų geresnių
dekoracijų. Tai turėtų at-
siminti ir publika, ir trupu-
tį daugiau pradėti lankyti
"Gabijos" vakarus, nes de-
koracijos kaštuoja pinigų,

kurių "Gabijai" gali suteikti tik atsilankydama publika.

Lapkr. 6 d. toj pačioj svetainėj buvo socialistų 60 kp. parengtas koncertas. Koncerte dalyvavo keletas mergaičių, kurios, matyti, turi neblogus balsus ir daug gerų norų, tik išrodė, kad joms truksta gilesnio muzikalo išsilavinimo ir disciplinos. Vienas duetas sudainuota maloniai. Pasižymėjo ir prijuokino mažas vaikas "Smutkelis" su deklamacijomis. Užtat monologai... nesinorėtų daugiau tokių matyti. "Girtuoklis" — nors be estetikos ir tuščias — visgi pakenčiamas. Bet jau "monologas" apie tą "vyra, kuris policistui pusę nosies nunešė", visai ne vietoje. Autorius ir monologistas, norėdamas pajuokti moteris, kurios nešioja svetimus plaukus, dirbtinius dantis ir kt., veda visą publiką, atvirai kalbant, į paleistuvystės namą ir verčia pergyventi su juo visas scenas nesitiki pat lovai. Tai yra pasityčiojimas ne iš blogų ydų, bet iš visos publikos, ir tasai monologas nei autoriumi, nei monologistui, nei rengėjams jokios garbės nedaro.

Buvo taipgi p. Smelstoriaus, antrojo "Keleivio" redaktoriaus, prakalba. Kalbėjo vyriausiai apie tėvynės meilę, jausmingai ir vieto mis net poetiškai nupiešdamas tėvynės meilės esybę ir drauge griežtai pasmerkdamas... patriotizmą ir patriotus. — Turbut buvo koks nesusipratimas, nes kalbėtojas smerkė svetimą žodį, kurio prasmę ir turinį lietuvių kalboj patsai karščiausiai rėmė... X. Y.

Taikos prakalbos. Lapkr. 7, Lietuvių svetainėj įvyko taikos prakalbos. Pirmininkavo M. Petrauskas. Prakalbos turėjo būti surengtos "Darbininko", "Keleivio" ir "Ateities" redakcijų, bet "Darbininkas" ners išsyk per savo atstovą buvo sutikęs dalyvauti, paskutinę dieną griežtai atsisakė ir nedalyvavo. Kalbėjo tik "Keleivio" ir "Ateities" redaktoriai: Michelsonas, Smelstorius ir Rimka (turėjo kalbėti dar ir p. Baniulis, bet dėl stokos laiko atsisakė). Michelsonas nuo "Keleivio" o Rimka nuo "Ateities" pabriežė savo pažiūras į karę, jos priežastis bei karių panaikinimo budus, ir nors šiuose klausimuose jėdu nevisur sutiko ir net kaikame buvo skirtingų nuomonių, bet abudu sutiko, kad reikia geisti ir dėti visas pastangas, kad ši karė kuogreičiau pasibaigtų, p. Smelstorius taipgi su pastarąja pirmųjų kalbėtojų nuomone sutiko, — tik savo kalboj, užsiskarščia- vęs dėl "Darbininko" atsisakymo išvien rengti prakalbas, be reikalo ėmė liesti privatinį kunigų gyvenimą. Tai buvo jau iškrypimas iš temos, kuris, deja, pabaigoj buvo pataisytas. Po prakal-

bų vienbalsiai priimta se- kanti rezoliucija:

Rezoliucija.

"Kas diena darosi vis aiškiau, jog kariaujančios valstybės visos jau pavargo ir gal but, kad norėtų jau šitą baisią žmonių skerdynę baigti, bet nei viena nenori pati to pasakyti, nes tas reikėtų lyg ir prisipažinimą prieš silpnumo ir negalėjimo toliaus laikytis; todėl galima tikėtis, kad visos jos sutiktų taikytis, ar bent nebūtų tam griežtai priešingos, jeigu neutralės valstybės joms tokį pasiūlymą padarytų.

Taigi šitas susirinkimas ir meldžia Suvienytų Valstijų prezidentą, kad jisai susižinotų su kitomis neutralėmis valstybėmis, kartu su jomis pasiteirautų pas kiekvieną kariaujančių valstybių apie išlygas, kuri kokiomis galėtų taikytis, ir paskui visoms joms kartu padarytų tinkamą pasiūlymą, kaipo pamatą, ant kurio jos galėtų pradėti taikos derybas.

Mes, kaipo dalis lietuvių tautos, jaučiamies turį teisę reikalauti, kad taikos konferencija atsižvelgtų į sunaikintą mūsų tėvų šalį — Lietuvą ir pasirūpintų, kad ji būtų pilnai atstatyta ir už nuostolius gyventojams atlyginta.

Be to mes išreiškiam pagėdavimą, kad Lietuvai, kaip ir kitoms ligšiol pavergtom tautoms, po šitos karės būtų duota teisė spręsti apie savo reikalus pačiai."

Pirmoji rezolucijos dalis yra tai rezolucija, pasiūlyta Amerikos taikos Federacijos (National Peace Federation), o antroji apie lietuvių tautos reikalus — išdirbta bendrai "Keleivio" ir "Atei-

ties" Redakcijų. Rezolucija vienbalsiai nutarta pasiūsti prezidentui Wilsonui, kaipo vaisius agitacijos už taiką lapkr. 8 d.

Išlaidoms padengti publika sumetė \$10.13. Žmonių buvo pilnutėlė svetainė.

Nelaimė. Lapkr. 7 d. apie 2:30 val. po pietų p. M. Coran, realstate agentas, iš 366 Broadway važiuodamas automobiliu pro lietuvių svetainę (E. street) išnetyčių užvažiavo ant 7 metų mergaitės nuo Silver str. ir sulamdė kojas. Patsai Coran'as tuojau sustojo ir prigelbstint dviem vaikinais — Bernard J. Conley nuo 226 Bowen str. ir William Irving, 3 Mt. Veuner str. — nuvežė sužeistą mergaitę Carney Hospital. P. Coranas tikisi susitaikinti ir už sužeidimą su tėvais atlyginti be teismo.

STAIGA PASIMIRĖ. Antanas Kučas, 131 Silver st., staiga pasimirė lapkr. 8 d. iš ryto. Priežastis nežinoma.

Susirinkimas. TMD. 81 kuopos susirinkimas atsibus sėdės 10 d. lapkričio, 8 val. vakare, K. Jurgelino krautuvės kambaryje. Malonės visi nariai atsilankyti ir naujų narių atvesti, kurie norėtų prisirašyti prie Tėvynės Mylėtojų Draugijos. Taipgi malonės ateiti ir tie nariai, kurie dar neužsimokėjo už 1915 metus; šiame susirinkime galės užsimokėti ir atsimti prigulinčias knygas.

Reikalingas Darbininkas

prie Reinkotų stičiavimo, vyras, moteris ar mergina. Alga kaip norės — nuo štukų ar nuo dieny. Atsišaukite pas

So. Boston Raincoat Co.
344 Broadway. So. Boston, Mass.

Draugija "Gabija"

Rengia vakarus su teatrališkais vaidinimais vieną kartą kiekvieną savaitę.

Petnyčioj, 12 d. Lapkričio-Novembėr š. m.,

Pradžia 8 val. vakare,

LIETUVIŲ SVETAINEJ,

Kamp. E. ir Silver gatvių, So. Boston, Mass.

Artistai vaidins dviųveiksmų operetę

"ADOMAS IR JIEVA"

Muzika M. Petrausko.

Artistus-dainininkus ir orchesterą diriguos pats veikalo g. kompozitorius ir Gabijos mokytojas-vadovas.

Grajis J. Dragašiaus orchestra.

Po atvaidinimo veikalo bus

SOKIAI

Kurie nusitęs tiki vėlai naktį. Taigi šokių mėgėjams bus gera proga pasiilksminti, pasiūkti.

Todėl širdingai užprašome kaip Bostono taip ir apie- linkės miestelių lietuvius atsilankyti ant šio rengiamo puikaus vakaro, kuriuo busite visai užgančinti.

Su pagarba — Dr-ja Gabija.

GERAS SIUVEJAS

Siuваме Siutus, Overkotas ir visokius drabužius Vyrams ir Moterims. Žemos kainos — darbas gvarantuojamas. Visados galima pamatyti sampelius ir naujas madas. Prie šapos talpi užlaikome ir vyriškų drabužių krautuvę.

PETRAS BUZEVIČIA,
53 Exchange St., Athol, Mass.
Tel. Connections.

Pajieškomas

Jaunas vyras, kuris gal kalbėti angliškai ir gal pradėti už mažą algą dirbti paprastą ofiso darbą su gera proga išsilavininti apie biznį ir tapti Agentu (Real Estate & Insurance). Kreipkitės ypatingai arba per laišką greičiau — kaip galima (53) LITHUANIAN AGENCY,
315 Broadway, So. Boston, Mass.

Reikalingi Vyrai

Visokiems darbams: ant farmų, geležinkelių prie paprastų darbų ir į girias.

43 U. S. Employment Office,
PORTLAND STREET,
BOSTON, MASS.

Lietuviška Muzikos Konservatorija

395 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Inkorporuota 1915.
Prez. ir Direk. Mikas Petrauskas
Mokslu metų pradžia Spalio 11 d.
Mokinama visi klasiškeji muzikos skyriai: dainavimas, kompozicija, pianas, smuika, kornetas, klarnetas ir tt. Mokslas pigus.

Geri Kriaučiai.

Pasiuvame kogeriausiai sulig naujausios mados

Vyrams Siutus ir Overkotas.

Jeigu norite turėti gerus rūbus pigiai, tad atleikite pas mus. Taipgi išvalom ir išprosinam visokias vyrų ir moterų drapanas.

Z. BUDRECKIS,

222 Broadway, So. Boston, Mass.
— ir —
20 Ames St., Montello, Mass.

Geriausią Agentura

Real Estate ir Insurance.

Parduodu Namus, Lotus ir Farmas. Išrendavoju kambarius. Esu Notarijušu ir Taikos sudžia. Visados patarnauju greitai ir sąžiningai. Visokius patarimus suteikiu dykai.

M. CORAN,

366 Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 21087
Rezidencija: 219 D St., South Boston.

Namu Kontraktoriai

Budavojam naujus ir taisom senus namus. Norintieji pasibudavoti ar pataisyti savo namą, kreipkitės pas

WALDO J. DAUKSHA,

Bldg. & Realty Co.
315 W. Broadway, So. Boston, Mass.
Tel. So. Boston 605

Išegzaminuojam akis ir pritaikom akinius.

H.S. Stone O.D.

Akiu Specialistas.

399a Broadway,

Tarpe E ir F gatvių, South Boston.

Reinkotu Dirbtuve

Dirbam visokios mados Reinkotus Agentams, Krautuvėms ir ant užsakymo privatiškiems žmonėms. Užsakykite Reinkotą pas mus o tikrai džiaugsitės.

So. Boston Raincoat Co.

344 W. Broadway, So. Boston, Mass.

JUOZAS ZUPKAUSKAS

Šiuomi prsneša visiems savo draugams, kad jis yra sąryšyje su didžiausia Drabužių, Vyrų Aprėdaly ir Čėverykų Krautuve, kurią užlaiko

S. H. HARRISON COMPANY,

662-672 WASHINGTON ST., KAMP. BEACH ST.

Parodykit prielankuma

tikram savo tautiečiui, o aš stengsiuos juma užtai atsimekėti parduodamas geriausiai padarytus visam pasaulij drabužius. Augščiau minėta firma suteikė man tiesą, parduoti visiems lietuviams specialiaškoms kainomis kad tuomi juos užganadinti. Todėl ateikite visi ir duokite man progą parodyti jums pykiausius HARKO SIUTUS ir OVERKOTUS — ištikrųjų geriausius gatavo darbo drabužius visam Bostone, už sekančias kainas: nuo \$12.50 iki \$25.00

Juozas Zupkauskas

Įsidėkite gerai adresą:

HARRISON CO.

662-672 Washington St., Boston.

Bukit Linksmi.

Didžiausia bėda tiems, kuriems skauda kojas nuo netikusių čėverykų. Jie šlubuoja, bėdavoja ir dejuoja, kad turi kornus, o vis tai priežastis blogų čėverykų. Ateik pas mane ir nusipirk gerus čėverykus, o busi linksmas visados, nes aš turiu plačių čėverykų, padarvų specialiaškai dėl lietuviškų kojų; kuriuos galima pritaikyti visiems vyrams ir moterims.

C. P. YURGELUN,

377 WEST BROADWAY, SO. BOSTON, MASS.

Didelis Sklodos

J. P. Tuinila, Savininkas

TELEPHONAS OXFORD 4900

Užlaikome Deimantus, Laikrodžius ir visokius Žiedus. Taipgi mes parduodame visokius

SIUTUS IR OVERKOTUS
\$3.00 PICIAUS

negu kad reikia mokėti bile vienoj Bostono krauvėj. Duodam viską ant bargo — lengvų išmokeščių. Užlaikom keliaujančius agentus kurie paima orderius ir pristato tavorą Reikalingi agentai kiekvienam mieste Amerikoje ir Kanadoje. Didelį nuosimtį duodom perkupčiams. Naują didelį katalogą siunčiam ant pareikalavimo, prisiuntus 25 c. stempomis. Musų agentai: J. M. Nevetskas, S. Čapas, J. S. Ananis, M. Liutkus, F. Witkauskas, J. Šidlauskas ir J. Lapienius.

J. P. TUINILA,

822 WASHINGTON ST., BOSTON, MASS.